

Landskap: Småland Upptecknare: Ake Werdunfels
Härad: Västra Berättare: Karl Pettersson, Lövjå
Socken: N. Ljunnga Berättarens yrke: f. d. lantbrukare, kyrkoråd
Uppteckningsår: 1962 Född år 1881 i N. Ljunnga sn.

Forp. s. 1.

Hv antverkare m. m. s. 2.

Dväkt skick. s. 3.

Gillen. s. 4.

Skjutv. v. bröllop. s. 4.

Jordbruk och boskapskötsel. s. 5.

M. 15884 : /.

Landskap: Småland Berättare: Karl Pettersson
Härad: Västra Berättarens yrke: f. d. lantbrukare, kyrkovärd
Socken: N. Ljunga Berättarens adress: Kockhemmet, Sävsjö
Uppteckningsår: 1962 Född år 1881 i Kockhemmet, N. Ljunga sn
Upptecknare: Åke Werdenfels

Hos Lill-Anners nere vid sjön lekte man. Där var en jämn slätt. "Kommen" var en liten stuga där missionshuset nu ligger. Jordgolv. Fyra små rutor i bly. Torvtak med björk på taket. I Westerbergs rum, kök och vedbo. Brostugan brädfodrades för 15-20 år sedan. Jordgolv. Rum och kök men ingen förstuga.

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

M. 15884 : 2.

2

Landskap: Småland Berättare: Karl Pettersson
Härad: Västra Berättarens yrke: f.d. lantbrukare, kyrkovärd
Socken: N. Ljunga Berättarens adress: Kockhemmet, Sävsjö
Uppteckningsår: 1962 Född år 1881 i Kockhemmet, N. Ljunga sn
Upptecknare: Åke Werdenfels

I Söderqvistens här i Örsby bodde en skomakare. Han hade två gesäller och två-tre lärpojkar. De gick mellan gårdarna. Det gick ju åt en del då och inget kunde köpas färdigt. Drängarna de hade ju stövlar och skjortor med i lönen. I Östraskog bodde en annan skraddare tror jag. På 1890-talet slutade de upp och flyttade till samhället. På varje gård hade de 10-15 får. Vintertid spann och vävde de. Sen skulle de till Lomells i Sävsjö och och färga det. I stampen pressade de det. Skulle det bli ännu finare, kläde, så måste det pressas mer. Det kunde de inte hos Lomells så då måste man till Vrigstad eller Växjö. Anna Lomell for omkring och tog emot resp. lämnade ut. Långa resor varje år.

M. 15884:3.

Landskap: Småland Berättare: Karl Pettersson
Härad: Västra Berättarens yrke: f.d.lantbrukare, kyrkovård
Socken: N.Ljunga Berättarens adress: Kockhemmet, Sävsjö
Uppteckningsår: 1962 Född år 1881 i Kockhemmet, N.Ljunga sn.
Upptecknare: Åke Werdenfels

Alla i roten gick till kyrkan på den tiden (1800-talets sista hälvt). Det fanns ju inte så många sekter då. På huvudet hade kvinnorna schalletter. Min farfar hade knäbyxor med spännen. Hans rock, som gick till knäna, var figursydd med sprund baktill. Karlarna hade stora filthattar. Kvinnorna hade lång- eller tvärrandiga förkläden av betydande längd. Om vintren hade man en "vadmallssluska", men då fick det vara kallt. Den gick att knyta under hakan. Fruntimren började använda hattar först omkring 1900. De köptes på Stockarydsmarknaden.

M. 15884 : 4.

Landskap: Småland Berättare: Karl Pettersson
Härad: Västra Berättarens yrke: f.d. lantbrukare, kyrkovärd
Socken: N. Ljunga Berättarens adress: Kockhemmet, Sävsjö
Uppteckningsår: 1962 Född år 1881 i Kockhemmet, N. Ljunga sn.
Upptecknare: Åke Werdenfels

Förr i tiden hade de "slåttragillen" mycket mer än nu. Har nog inte varit något på 60 år. Pastor Lundh hade det sista. Men taktäckaregillen hade vi för 10 år sedan. Fruntimrena de fick aldrig vara med på samma gång, de fick festa dagen efter. På höstarna samlades de till ysten. De var en 14-15 stycken. Men det fanns ju folk här på den tiden. Bara på mina 60-70 år har de tagit bort 41 små ställen. Torpen hade ofta inte kor, då gick huvdgärdarnas flickor dit med mjölk. Vi pojkar var med och bar. Gå in fick vi ju inte så vi väntade utanför. På kvällen blev det dans. Vi hade en fiol och ett handklaver. Det var bara i augusti-september man kunde göra sådant. Då lekte vi också "väva vadmåll" och "skifta makar". På sommarkvällarna lekte och dansade vi och sedan följde vi flickorna hem. Det märktes nog vilka de ville ha sällskap med. Ett tag var det ju skyttefester, det var rätt roligt, men sedan tröt de med. Man kunde dansa polka, vals och schottis. Flickorna hade ofta en näsduk eller fingerring, som de gav till den pojke de tyckte mest om. Rättare sagt pojkarna tog det. När de gifte sig sköt vi med bössor så många som hade eller med dynamit. Drog björk gjorde vi aldrig. Ibland på söndagarna var vi ute och drev, ett par mil t.o.m. för att träffa andra flickor. Då blev det ofta slagsmål.

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

Landskap: Småland Berättare: Karl Pettersson
 Härad: Västra Berättarens yrke: f.d.lantbrukare, kyrkovärd
 Socken: N.Ljunga Berättarens adress: Kockhemmet, Sävsjö
 Uppteckningsår: 1962 Född år 1881 i Kockhemmet, N.Ljunga sn.
 Upptecknare: Åke Werdenfels

De första plogarna jag såg var små och enkla. Mest hade man ju ärjekrok med ett styre och två öron. "Leaharven" var en träplatta i vilken man satt granpinnar med klack på så att de inte kunde glida genom. På 1870-80-talet började Norrahammars produkter nå hit. Den första fjäderharven köpte jag 1900. Den var inte ställbar och rök långt ner i marken. Förr trädade de alltid ett år, där gick fåren. Så hade man en rågträda och en träda med klöver eller timotej. Höet tog man på modernna med en lie. Ofta blev det översvämning. Det gödde.

Nästan alla här i trakten hade två par oxar, varav det ena var avsett till försäljning. Häst var det inte många som hade. Den körde man med när man skulle till kyrkan. Sen hade man en 3-4 stycken innan traktorn kom. Korerna var så där 7-8 och dessutom hade man ungdjur. De gick mest och gnagde på ljungen och enebuskarna. När flickorna mjölkade skulle pojkar naackhacka på hornen, då blev det mycket mjölk. Grisar hade man, två kullar om året. Julgris måste man ju alltså ha. En del de var så snåla att de bara tog huvudet och fötterna. Griskultingarna tog man sedan med och sålde på torget i Sävsjö. Det var första fredagen i varje månad. Då kom det knallar från "Lammelt" och Moheda, i synnerhet på vintern. Östgötarna var nog bäst på att handla ändå. Se de hade ju inga biinkomster av skog och dylikt.

Ifyll endast ovanstående uppgifter!